

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 334-68-95, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

УХВАЛА

м. Київ

20.11.2025 Справа № 910/14402/25

Господарський суд міста Києва у складі судді Грехової О.А., розглянувши заяву ОСОБА_1 про забезпечення позову

Особи, яка можуть отримати статус учасника справи:

Всеукраїнська громадська організація «Федерація хокею України» в особі відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у місті Києві

Мазур Сергій Володимирович

Без виклику представників сторін.

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 звернувся до Господарського суду міста Києва із заявою про забезпечення позову до пред`явлення позову, у якій заявник просить суд вжити заходи щодо забезпечення позову шляхом заборони вчиняти відповідачам та іншим особам на підставі та на виконання рішення/рішень, прийнятих Щорічним Конгресом Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 19 вересня 2025 року, проведеним за адресою: бізнес-центр Magnett по вулиці Велика Васильківська, 137-139 у місті Києві, дії по проведенню 21 листопада 2025 року Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України».

Так, відповідно до статті 136 ГПК України господарський суд за заявою учасника справи має право вжити передбачених статтею 137 цього Кодексу заходів забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред`явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист, або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду, а також з інших підстав, визначених законом

Згідно з ч. 1 ст. 137 ГПК України позов забезпечується: накладенням арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті відповідачу і знаходяться у нього чи в інших осіб; заборорою відповідачу вчиняти певні дії; заборорою іншим особам вчиняти дії щодо предмета спору або здійснювати платежі, або передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов`язання; зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку; зупиненням продажу майна, якщо подано позов про визнання права власності на це майно, або про виключення його з опису і про зняття з нього арешту; зупиненням митного оформлення товарів чи предметів, що містять об`єкти інтелектуальної власності; арештом морського судна, що здійснюється для забезпечення морської вимоги; іншими заходами у випадках, передбачених

законами, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України..

У вирішенні питання про забезпечення позову господарський суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Метою вжиття заходів щодо забезпечення позову є уникнення можливого порушення в майбутньому прав та охоронюваних законом інтересів позивачів, а також можливість реального виконання рішення суду у випадку задоволення позову.

Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється господарським судом, зокрема, з урахуванням співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, з вартістю майна, на яке вимагається накладення арешту, або з наслідками заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Достатньо обґрунтованим для забезпечення позову є підтверджена доказами наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного виду забезпечення позову. Про такі обставини може свідчити вчинення відповідачем дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду (реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації, витрачання коштів не для здійснення розрахунків з позивачем, укладення договорів поруки чи застави за наявності невиконаного спірного зобов'язання тощо). Саме лише посилання в заяві на потенційну можливість ухилення відповідача від виконання судового рішення без наведення відповідного обґрунтування не є достатньою підставою для задоволення відповідної заяви.

Розглядаючи заяву про забезпечення позову, суд з урахуванням доказів, наданих позивачем на підтвердження своїх вимог, має пересвідчитися, зокрема, в тому, що існує реальна загроза невиконання чи утруднення виконання можливого рішення суду про задоволення позову; з'ясувати обсяг позовних вимог, дані про особу відповідача, а також відповідність виду забезпечення позову, який просить застосувати особа, котра звернулася з такою заявою, позовним вимогам.

Таким чином забезпечення позову є засобом, спрямованим на запобігання можливим порушенням майнових прав чи охоронюваних законом інтересів особи та гарантія реального виконання рішення суду. Особа, яка подала заяву про забезпечення позову, повинна обґрунтувати причини звернення із заявою про забезпечення позову та надати докази наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову.

При цьому, згідно зі статтями 73, 74 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Обґрунтовуючи власну заяву про забезпечення позову, заявник зазначає, що заявнику стало відомо, що 19.09.2025 проведено Щорічний Конгрес Федерації за адресою: бізнес-центр Magnett м. Київ, вул. Велика Васильківська 137-139, на який Заявника, як обраного на загальних зборах відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у Дніпропетровській області делегата конгресу не було запрошено, чим порушено його права, як члена громадської організації, передбачені Статутом Федерації, Положенням про відокремлені

підрозділи та Законом України «Про громадські об'єднання» (ст. ст. 1, 3, 13) та принципи рівності перед законом; прозорості, відкритості та публічності.

Заявник зазначає, що на Щорічному Конгресі Федерації, що відбувся 19.09.2025 року за адресою: бізнес-центр Magnett м. Київ, вул. Велика Васильківська 137-139, були прийняті певні рішення, які заявнику також невідомі, що порушує його права як члена Федерації та обраного Делегата Конгресу. Відомо, лише, що за результатами вказаних зборів певним членам Федерації направлено листи з повідомленням про проведення 21.11.2025 Генерального Конгресу Федерації хокею України. Місце проведення: м. Кременчук, вулиця Ігоря Сердюка, 1.

Таким чином, заявник зазначає, що оскільки складання позовної заяви займе у заявника тривалий час, останніми прийнято рішення подати заяву про забезпечення позову до подання позовної заяви з вимогами: визнати протиправними дії щодо підготовки та проведення Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» на підставі рішення/рішень, прийнятих Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 19 вересня 2025 року, проведеного за адресою: бізнес-центр Magnett по вулиці Велика Васильківська, 137-139 у місті Києві; зобов'язати Всеукраїнську громадську організацію «Федерація хокею України», в особі Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у м. Києві та Мазура Сергія Володимировича відновити права ОСОБА_1, які полягають у прийнятті рішень як обраного делегата Щорічного Конгресу та Члена Федерації.

Враховуючи викладене, заявник зазначає, що виконання судового рішення в цій справі (за умови задоволення позовних вимог) безпосередньо залежить від того, чи буде реалізоване рішення, яке прийнято за умови порушення прав заявника, оскільки ненормативні акти, якими є і рішення органів управління юридичної особи, є актами одноразового застосування, вичерпують свою дію фактом їхнього виконання, вони не можуть бути скасовані чи змінені органами управління юридичної особи після їх виконання, в зв'язку з чим заявник просить суд вжити заходи щодо забезпечення позову шляхом заборони вчиняти відповідачам та іншим особам на підставі та на виконання рішення/рішень, прийнятих Щорічним Конгресом Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 19 вересня 2025 року, проведеним за адресою: бізнес-центр Magnett по вулиці Велика Васильківська, 137-139 у місті Києві, дії по проведенню 21 листопада 2025 року Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України».

Суд зазначає, що оскільки у даному випадку позивач має намір звернутися до суду з немайними позовними вимогами, судові рішення у разі задоволення таких вимог не вимагатиме примусового виконання, то в даному випадку не має взагалі застосуватися та досліджуватися така підстава вжиття заходів забезпечення позову, як достатньо обґрунтоване припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду, а має застосовуватися та досліджуватися така підстава вжиття заходів забезпечення позову, як достатньо обґрунтоване припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду.

При цьому в таких немайнових спорах має досліджуватися, чи не призведе невжиття заявленого заходу забезпечення позову до порушення вимоги щодо справедливого та ефективного захисту порушених прав, оскільки позивач не зможе їх захистити в межах одного цього судового провадження за його позовом без нових звернень до суду (близька за змістом правова позиція викладена у постанові об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 16.08.2018 у справі №910/1040/18, у постановах Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду, зокрема у постановах від 25.02.2019 у справі №924/790/18, від 11.10.2019 у справі №910/4762/19, від 21.02.2020 у справі № 910/9498/19, від 30.09.2020 у справі №910/19113/19, від 30.11.2020 у справі 910/217/20, від 17.12.2020 у справі №910/11857/20, від 15.01.2021 у справі №914/1939/20, від 13.05.2021 у справі №916/2761/20).

Водночас, вирішуючи питання про забезпечення позову, господарський суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням:

розумності, обґрунтованості і адекватності вимог щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів усіх учасників; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками цього судового процесу. Вжиті заходи забезпечення позову не повинні перешкоджати господарській діяльності учасників правовідносин.

При вирішенні питання про забезпечення позову необхідно виходити з законодавчо встановленої заборони незаконного втручання органів державної влади, в тому числі і судів, у господарські відносини.

Наведене узгоджується із правовою позицією Верховного Суду, викладеною у постанові від 15.08.2018 у справі №907/835/17.

При цьому, аналіз статей 136, 137 Господарського процесуального кодексу України дає підстави для висновку про те, що заходи забезпечення позову, зокрема щодо заборони іншим особам вчиняти дії, повинні безпосередньо стосуватися предмета спору та бути спрямованими на ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

З урахуванням того, що позивач планує звернутись до суду з позовом про визнання протиправними дії щодо підготовки та проведення Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» на підставі рішення/рішень, прийнятих Щорічного Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 19 вересня 2025 року, проведеного за адресою: бізнес-центр Magnett по вулиці Велика Васильківська, 137-139 у місті Києві, а також зобов'язання Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», в особі Відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» у м. Києві та Мазура Сергія Володимировича відновити права ОСОБА_1, які полягають у прийнятті рішень як обраного делегата Щорічного Конгресу та Члена Федерації, суд зазначає, що заявником не наведено фактичних обставин, які б свідчили про реальну ймовірність ускладнення чи унеможливлення ефективного захисту прав позивача, за захистом яких останній планує звернутись з позовом до суду, у разі задоволення позову.

Зокрема, п. 1 ч. 5 ст. 137 ГПК України унормовано, що не допускається забезпечення позову у спорах, що виникають з корпоративних відносин, шляхом заборони проводити загальні збори акціонерів або учасників господарського товариства та приймати ними рішення, крім заборони приймати конкретні визначені судом рішення, які прямо стосуються предмета спору, а п. 3 цієї частини унормовує, що не допускається забезпечення позову у спорах, що виникають з корпоративних відносин, шляхом участі (реєстрації для участі) або неучасті акціонерів або учасників у загальних зборах товариства, визначення правомочності загальних зборів акціонерів або учасників господарського товариства.

Наведеного заявником не враховано, так як наслідок не враховано наслідки впливу зазначених заходів забезпечення позову на діяльність і права інших учасників юридичної особи, як і не доведено обґрунтованості й необхідності втручання суду в їх звичайну діяльність.

Суд вважає, що заборона вчиняти відповідачам та іншим особам будь-які дії на підставі та на виконання рішення/рішень, прийнятих Щорічним Конгресом Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України» від 19 вересня 2025 року, проведеним за адресою: бізнес-центр Magnett по вулиці Велика Васильківська, 137-139 у місті Києві, у тому числі, заборони проведення 21 листопада 2025 року Генерального Конгресу Всеукраїнської громадської організації «Федерація хокею України», не відповідає вимогам розумності, обґрунтованості, адекватності, збалансованості інтересів сторін, наявності зв'язку між конкретним заходом забезпечення позову і предметом позову, з яким заявника має намір звернутись до суду.

Таким чином, виходячи зі змісту заяви, суд дійшов висновку про безпідставність заяви про забезпечення позову, оскільки необхідність у застосуванні судом таких заходів жодним чином не обґрунтована і документально не підтверджена, оскільки не містить обґрунтованих доводів щодо реальних, існуючих обставин, які вказують на ймовірну складність або неможливість виконання

рішення суду у разі задоволення позовних вимог, так само як і не містить документального обґрунтування, наявності фактичних обставин, які свідчать про загрозу невиконання чи утруднення виконання можливого рішення суду про задоволення позову.

Суд зазначає, що під час вирішення питання про наявність підстав для забезпечення позову, обов'язок по доведенню та обґрунтуванню наявності очевидної небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача, обґрунтованості та невідвертості додаткових зусиль і витрат у майбутньому, покладається саме на позивача.

При цьому, Європейський суд з прав людини у рішенні від 29 червня 2006 року у справі "Пантелесенко проти України" зазначив, що засіб юридичного захисту має бути ефективним, як на практиці, так і за законом.

У рішенні від 31 липня 2003 року у справі "Дорани проти Ірландії" Європейський суд з прав людини зазначив, що поняття "ефективний засіб" передбачає запобігання порушенню або припиненню порушення, а так само встановлення механізму відновлення, поновлення порушеного права. При чому, як наголошується у рішенні Європейського суду з прав людини у справі ефективний засіб - це запобігання тому, щоб відбулося виконання заходів, які суперечать Конвенції, або настала подія, наслідки якої будуть незворотними.

Також, прецедентна практика Європейського суду з прав людини виходить з того, що, реалізуючи п. 1 ст. 6 Конвенції Про захист прав людини і основоположних свобод щодо доступності правосуддя та справедливого судового розгляду, кожна держава-учасниця цієї Конвенції вправі встановлювати правила судової процедури, в тому числі й процесуальні заборони і обмеження, зміст яких - не допустити судовий процес у безладний рух.

Разом з тим, Європейський суд зазначає, що не повинно бути занадто формального ставлення до передбачених законом вимог, так як доступ до правосуддя повинен бути не лише фактичним, але й реальним (Рішення Суду у справі ЖофFRE де ля Прадель проти Франції від 16 грудня 1992 року).

Відповідно до ч. 4 ст. 11 ГПК України суд застосовує при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року і протоколи до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Також, згідно з статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Таким чином, суд не вбачає обґрунтованих підстав для задоволення ОСОБА_1 про забезпечення позову.

Керуючись статтями 136, 137, 140, 234 ГПК України, Господарський суд міста Києва

УХВАЛИВ:

У задоволенні заяви ОСОБА_1 про забезпечення позову відмовити.

Ухвала набирає законної сили 20.11.2025 та може бути оскаржена в апеляційному порядку до Північного апеляційного господарського суду шляхом подачі апеляційної скарги протягом 10 днів з дня набрання нею законної сили.

Суддя

О.А. Грехова